

Sygn. akt I C 1241/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSR del. do SO Agnieszka Wojnarowicz-Poshuszna

Protokolant : sekr.sąd. Ewa Wolniak

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2015 roku na rozprawie

sprawy z powództwa J. K. (1) i E. C. (1)

przeciwko Wspólnocie Mieszkaniowej przy ul. (...) w P.

o uchylenie uchwały

I. uchyla Uchwałę Nr (...) Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w P. podjętą w drodze indywidualnego zbierania głosów;

II. zasądza od pozwanej Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w P. na rzecz powodów solidarnie J. K. (1) i E. C. (1) kwotę 200 zł (dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

I C 1241/14

UZASADNIENIE

W dniu 4 grudnia 2014 roku J. K. (1) i E. C. (1) złożyli w Sądzie Okręgowym w Lublinie pozew, w którym jako stronę pozwaną oznaczyli Wspólnotę Mieszkaniową przy ul. (...) w P.. Powodowie wnosili o uchylenie uchwały Nr (...) z dnia 28 października 2014 roku podjętej w przedmiocie wykonania ogrodzenia. Jako przyczynę swego żądania wskazali niegospodarność środkami pieniężnymi zgromadzonymi na funduszu remontowym. Dochodzili także zasądzenia zwrotu poniesionych kosztów postępowania.

Uzasadniając swe żądanie powodowie wskazali, że w dniu 3 marca 2014 roku odbyło się zebranie Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w P., podczas którego został uchwalony plan gospodarczy na rok 2014, zaś zaproponowana przez zarząd uchwała Nr (...) w sprawie wykonania ogrodzenia, wobec przewagi głosów przeciwnych, nie została podjęta. Członkowie Wspólnoty opowiedzieli się natomiast za tym, by zgromadzone środki pieniężne przeznaczyć na spłatę kredytu bankowego. W dniu 28 października 2014 roku została podjęta w drodze indywidualnego zbierania głosów uchwała Nr (...), powodowie otrzymali ją w dniu 6 listopada, kiedy to została im wrzucona do skrzynek pocztowych. Powodowie wskazali, iż podczas zbierania głosów nie wszyscy właściciele lokali zostali poinformowani o zamiarze podjęcia uchwały. W dalszej części uzasadnienia podnieśli także, że w ich ocenie uchwała ta jest niezgodna z ustawą o własności lokali, a nadto narusza prawidłowe zarządzanie nieruchomością wspólną.

Kwestionując zasadność poczynań pozwanej wspólnoty powodowie wskazali dodatkowo, iż montaż ogrodzenia został rozpoczęty w dniach 24-25 listopada 2014 roku, a zatem nie odczekano sześciotygodniowego okresu, w którym uchwała mogła zostać zaskarżona; wyrazili też przypuszczenie, że nie zachowano 30 - dniowego okresu od zgłoszenia

prac do Wydziału Architektury Starostwa Powiatowego w P., a także poddali w wątpliwość, czy sposób zakończenia elementów ogrodzenia jest zgodny z prawem budowlanym. (pozew k. 2-3)

Wnosząc o oddalenie powództwa i o zasądzenie zwrotu kosztów procesu Wspólnota Mieszkaniowa przy ul. (...) w P. wskazała, iż przedmiotowa uchwała upoważniająca zarząd do dokonania czynności przekraczającej zakres czynności zwykłego zarządu, została skutecznie podjęta mocą poparcia 72, 51% udziałów. Zgodnie z uchwałą Nr (...) dokonano przesunięcia środków zgromadzonych na funduszu remontowym wspólnoty na sfinansowanie kosztów wykonania płotka od strony ulicy (...); przy czym koszty te niewątpliwie dotyczą nieruchomości wspólnej.

Rozwijając swą argumentację strona pozwana wskazała, iż brak jest podstaw do uznania, że realizacja woli właścicieli dokonana przez zarząd narusza zasady zarządu nieruchomością wspólną. Podkreślono również dopuszczalność modyfikacji w drodze uchwały planu gospodarczego, czy to w sposób wyraźny, czy też dorozumiany. Powołano się także na stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie, zgodnie z którym: „określone zasady wydatkowania środków zgromadzonych na funduszu remontowym są wyrazem woli właścicieli lokali, nie są sprzeczne z przepisami prawa. Nie można (...) odmówić członkom wspólnoty prawa do określenia tych zasad według własnych przyjętych założeń”. W dalszej części wyводу strona pozwana, powołując się na orzecznictwo wskazywała na uprawnienie wspólnoty do podejmowania decyzji o przeznaczeniu części swego majątku na cele związane z zarządzaniem nieruchomością wspólną i utrzymywaniem jej w należyтым stanie. Wskazano także, iż powodowie nie sprecyzowali, w jaki sposób uchwała narusza zasady prawidłowego zarządzania i w jaki narusza ich interesy. Jako okoliczność bez znaczenia oceniono fakt rozpoczęcia prac przed upływem sześciotygodniowego okresu, w jakim dopuszczalne było zaskarżenie uchwały. (k. 28-30)

Na rozprawie w dniu 27 stycznia 2015 roku podtrzymały swoje stanowiska (protokół skrócony k. 62).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 3 marca 2014 roku odbyło się zebranie właścicieli lokali nieruchomości przy ulicy (...) w P.. Realizując porządek zebrania poddano pod głosowanie projekt uchwały Nr (...) w przedmiocie wykonania ogrodzenia od strony ulicy (...). Wobec przewagi głosów przeciwnych uchwała nie została podjęta (uchwała k. 5, protokół zebrania k. 42, lista k. 52-54). Podczas zebrania członkowie wspólnoty argumentując przeciwko podjęciu uchwały Nr (...) wskazywali, iż wspólnota zaciągnęła kredyt na kwotę 420.000 zł z przeznaczeniem na prace termo-modernizacyjne oraz na remont klatek schodowych; na koniec roku 2013 tytułem spłaty kredytu uiszczono sumę rzędu 510.000 zł, przy czym kwota pozostała jeszcze do spłaty to rząd wielkości 120.000 zł; proporcje te uzasadniały, wedle oponentów uchwały, przeznaczenie środków z funduszu remontowego na spłatę zaciągniętego kredytu, a nie na wymianę istniejącego już ogrodzenia na nowe; wskazywano także na konieczność usunięcia usterek w termoizolacji oraz likwidację przecieków (zeznania powodów J. K. i E. C. w charakterze strony k. 64). Podczas dyskusji zarząd nie informował zebranych, ani o podmiocie, który miałby być wykonawcą ogrodzenia, ani też na jakiej podstawie określono w planie gospodarczym cenę prac na kwotę 20.000 zł (zeznania powódki J. K. w charakterze strony k. 64). Przedstawiono jedynie propozycję wymiany liczącego ponad 20 lat, zardzewiałego ogrodzenia o wysokości 55 cm, na nowe o wysokości około 120 cm (zeznania H. P. przesłuchanej w charakterze strony, jako członka zarządu wspólnoty k. 64).

Podczas zebrania rozpoczęto także głosowanie nad planem gospodarczym na rok 2014. Został on ostatecznie uchwalony częściowo w drodze indywidualnego zbierania głosów (bezsporne). Zawarto w nim pozycję dotyczącą wykonania ogrodzenia; pomimo, iż uchwała w tym przedmiocie nie została przyjęta (uchwała k. 5). Przewidywany w planie koszt wykonania płotu wynosił 20.000 zł; przy czym na datę tworzenia projektu planu gospodarczego oraz głosowania nad uchwałą Nr (...) zarząd deklarował zamiar wykonania ogrodzenia o wysokości 120 cm (zeznania H. P. przesłuchanej w charakterze strony, jako członka zarządu wspólnoty k. 64). Plan gospodarczy uwzględniał także zaprojektowanie i wykonanie zagospodarowania terenu w zakresie zieleni, na co przewidywano wydatkowanie kwoty 10.000 zł (plan k. 13).

Uchwała Nr (...) z dnia 28 października 2014 roku Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. dotyczy wykonania i montażu płotki wokół terenu zieleni od strony ulicy (...) o wysokości 60 cm z profilu kwadratowego o wymiarach 0,12 cm na 0,12 cm (uchwała k. 6).

W treści uchwały obok informacji o wymiarach ogrodzenia zawarto umocowanie dla członków zarządu do zawarcia umowy na jego wykonanie. Nie zawarto w niej natomiast, ani informacji o tym, z jakim podmiotem ma być zawarta umowa, ani też nie wskazano planowanych kosztów inwestycji; nie określono także górnej granicy zobowiązania, do zaciągnięcia którego umocowano członków zarządu. Na datę formułowania treści uchwały członkowie zarządu posiadali już wiedzę zarówno z jakim podmiotem umowa zostanie zawarta jak też, jaka będzie cena wykonania i montażu ogrodzenia (zeznania H. P. przesłuchanej w charakterze strony, jako członka zarządu wspólnoty k. 64).

Uchwała została podjęta w drodze indywidualnego zbierania głosów. Za jej przyjęciem opowiedzieli się właściciele lokali dysponujący 72,51% udziałów w nieruchomości wspólnej (uchwała k. 6). Głosy były zbierane osobiście przez członków zarządu, a fakt i sposób głosowania był odnotowywany na liście i zaopatrzone podpisem osoby oddającej głos (lista k. 32-34, zeznania złożone przez członków zarządu w charakterze strony k. 64). Członkowie zarządu zaprzestali czynności związanych ze zbieraniem głosów po stwierdzeniu, że uzyskali na piśmie głosy za uchwałą właścicieli lokali dysponujących 72,51% udziałów w nieruchomości wspólnej oraz głosy przeciwne odpowiadające 4,06 % udziałów w nieruchomości wspólnej (zeznania H. P. przesłuchanej w charakterze strony, jako członka zarządu wspólnoty k. 64). Podczas realizowania czynności zbierania głosów przez W. F. (1), powód odmówił oddania swego głosu (zeznania W. F. przesłuchanego w charakterze strony, jako członka zarządu wspólnoty k. 64). Podjęta uchwała została podana do wiadomości członkom wspólnoty poprzez umieszczenie jej odpisu w ich skrzynkach pocztowych; przy czym powodowie zapoznali się z jej treścią w dniu 6 listopada 2014 roku (okoliczności niesporne ustalone na rozprawie k. 62v).

W dniu 4 listopada członkowie zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. zawarli umowę na wykonanie i montaż płotki o długości 130 m, usytuowanego od strony północnej budynku mieszkalnego oraz od ulicy (...). Zgodnie z umową miał mieć wysokość 60 cm i miał zostać wykonany z pręta kwadratowego o wymiarach 12 mm na 12 mm, zespolonego płaskownikiem 25 mm na 5 mm (par.2 umowy k. 59).

Wpłaty na fundusz remontowy Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. w 2014 roku wyniosły 80.431,20 zł (zestawienie k. 13, zeznania członków zarządu wspólnoty złożone w charakterze strony).

Realizacja rewitalizacji zieleni przed blokiem wyniosła ostatecznie 25.000 zł (zeznania H. P. przesłuchanej w charakterze strony, jako członka zarządu wspólnoty k. 64).

Wykonanie ogrodzenia o wysokości 60 cm kosztowało wspólnotę 19.188 zł (umowa, k. 59, faktura k. 61). Odbiór robót nastąpił w dniu 8 grudnia 2014 roku (protokół k. 60).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie wskazanych dowodów. Sąd obdarzył wiarą zeznania złożone przez osoby przesłuchane w charakterze strony: E. C. (1) oraz W. F. (1). - W zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy były one spójne, łączyły się w logiczną całość ze zgromadzonymi w sprawie dokumentami. Z kolei w zeznaniach powódki J. K. złożonych w charakterze strony widoczna jest pewna chaotyczność, lecz nie wpływa ona negatywnie, w ocenie Sądu, na ich wiarygodność.

Oceniając treść zeznań złożonych przez H. P. (2) w charakterze strony Sąd obdarzył je, co do zasady, wiarą. Analizując ich treść nie uszły, jednak, uwadze Sądu pojawiające się w nich wewnętrzne sprzeczności: członek zarządu stwierdzał zarówno, że przedstawiając pod głosowanie przedmiotową uchwałę zarząd nie wiedział z kim zostanie zawarta umowa, gdyż prowadził rozmowy z kilkoma potencjalnymi kontrahentami, a oferowane przez nich kwoty wahały się pomiędzy 120, a 140 zł za metr bieżący ogrodzenia, a chwilę później stwierdzał, że kontrahent był już wybrany i miał nim być jeden z członków Wspólnoty, który zaoferował korzystny upust. W zeznaniach tego członka zarządu pojawiają się również niekonsekwentne wypowiedzi: strona twierdzi, że przed przystąpieniem do przedstawiania członkom

wspólnoty propozycji zlecenia wykonania inwestycji zarząd zbiera oferty, następnie przedstawia je na zebraniu, a jednocześnie H. P. relacjonuje, że podczas głosowania nad planem gospodarczym na rok 2014 nie były znane koszty wykonania prac związanych z rewitalizacją zieleni, gdyż na tamten moment nie zlecono nawet sporządzenia ich projektu. Sąd zważył także, iż H. P. kilkakrotnie unikała udzielenia odpowiedzi na zadawane pytania. Mając na uwadze powyższe konstatacje, Sąd dokonując ustaleń w zakresie okoliczności faktycznych oparł się na tych twierdzeniach, które znajdowały oparcie również w innych dowodach (umowie, fakturze) lub łączyły się z nimi w logiczną całość. – Zawarty w uchwale szczegółowy opis elementów, z jakich ma zostać wykonany płotek, przemawia za przyjęciem za prawdziwe tego twierdzenia H. P., w którym stwierdza ona, że wybór kontrahenta i ustalenia co do ceny zostały dokonane jeszcze przed sformułowaniem uchwały Nr (...).

Sąd nie znalazł podstaw do kwestionowania autentyczności zgromadzonych w sprawie dokumentów, ani też wiarygodności zawartych w nich informacji. Również żadna ze stron nie podważała mocy dowodowej: uchwał k. 5, 31, 44, listy k. 32-34, 52-54, protokołu k. 41-43, planu k. 12-13, umowy k. 59, protokołu k. 60, faktury k. 61.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sformułowane przez powodów żądanie uchylenia Uchwały Nr (...) Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w P. z dnia 28 października 2014 roku winno zostać uwzględnione.

Zgodnie z art. 25 ust. 1 Ustawy z dnia 24 czerwca 1994 roku o własności lokali (t.j. Dz.U. z 2000 poz. 903, z późn. zm.) właściciel lokalu może zaskarżyć uchwałę z powodu jej niezgodności z przepisami prawa lub z umową, albo jeśli narusza ona zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną lub w inny sposób narusza jego interesy. Powództwo winno być wniesione w terminie 6 tygodni od dnia powiadomienia wytaczającego powództwo o treści uchwały (ust. 2 powołanej Ustawy).

Art. 23 ust. 1 u.w.l. statuuje jako trzy równorzędne sposoby podejmowania uchwał przez właścicieli lokali: głosowanie na zebraniu, w drodze indywidualnego zbierania głosów przez zarząd, bądź też częściowo na zebraniu, a częściowo w drodze indywidualnego zbierania głosów; przy czym, co do zasady, uchwały zapadają większością głosów właścicieli lokali, liczoną według udziałów (ust. 2 art. 23 u.w.l.). Takie sformułowanie przepisu uprawnia do konkluzji, iż w trybie indywidualnego zbierania głosów uchwała zostaje podjęta z chwilą oddania głosów przez wymaganą większość, liczoną wielkością udziałów. Bez znaczenia dla jej skuteczności jest natomiast, czy w głosowaniu wzięli udział wszyscy właściciele lokali. (analogicznie SA w Szczecinie w wyroku z dnia 17 lipca 2014 roku, I ACa 288/14)

Zaskarżona uchwała została podjęta w drodze indywidualnego zbierania głosów, liczonych według udziałów, przy czym głosy były zbierane osobiście przez członków zarządu wspólnoty. Po uzyskaniu aprobaty właścicieli posiadających 72,51% udziałów w nieruchomości i zebraniu ponad 4% głosów negatywnych, członkowie zarządu zaprzestali dalszego zbierania głosów. Takie procedowanie, wbrew zarzutom powodów w tym zakresie, należało ocenić jako dopuszczalne w świetle powołanego art. 23 u.w.l. Podkreślić, bowiem należy, iż owe 4,06% udziałów głosujących przeciwko uchwaleniu uchwały świadczy, iż członkowie zarządu nie ograniczyli się przy zbieraniu głosów jedynie do osób oddających głos pozytywny. O właściwym sposobie postępowania członków zarządu świadczy także relacja W. F. (1) dotycząca zachowania powoda, gdy członek zarządu odwiedził zajmowany przez niego lokal celem umożliwienia E. C. (1) oddania głosu.

W okolicznościach niniejszej sprawy poza sporem było, iż odpis uchwały został umieszczony w skrynkach pocztowych członków wspólnoty w dniu 6 listopada 2014 roku oraz, to, że powodowie dochowali ustawowego terminu do jej zaskarżenia.

Będąca przyczyną skutecznego zaskarżenia uchwały niezgodność z przepisami prawa to kolizja treści uchwały z przepisami ustawy oraz z przepisami Kodeksu cywilnego w zakresie, w jakim ma on zastosowanie do odrębnej własności lokali. Niezgodność uchwały z prawem może wynikać nie tylko z treści uchwały, ale także z powodu

wadliwości postępowania prowadzącego do jej podjęcia. Analizując okoliczności niniejszej sprawy Sąd nie dopatrywał się naruszenia przepisów w procesie podejmowania uchwały.

Kwestionując Uchwałę Nr (...) powodowie podkreślali przede wszystkim zarzuty dotyczące jej merytorycznej treści. Twierdzili, bowiem, iż narusza ona zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną. Okoliczność ta, została w ocenie Sądu, dowiedziona.

Mocą art. 21 u.w.l. zarząd kieruje sprawami wspólnoty mieszkaniowej i reprezentują ją na zewnątrz; przy czym czynności z zakresu zwykłego zarządu wykonuje samodzielnie, natomiast do podjęcia czynności przekraczających ten zakres niezbędna jest uchwała właścicieli lokali aprobująca planowaną czynność (art. 22 ust. 1 i ust. 2 u.w.l.).

Dla stron niniejszego procesu oczywistym było, iż przedmiot uchwały Nr (...) przekraczał zakres zwykłego zarządu i wymagał objęcia uchwałą właścicieli lokali.

Analizując uregulowania ustawy o własności lokali Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż na członkach zarządu wspólnoty spoczywa obowiązek dochowania szczególnej staranności przy prowadzeniu jej spraw, przy podejmowaniu, bądź inspirowaniu decyzji powodujących wydatkowanie środków finansowych zgromadzonych przez właścicieli lokali.

Zważywszy, że roczne wpływy na poczet funduszu remontowego Wspólnoty Mieszkaniowej przy ul. (...) w P. stanowią kwotę 80.431,20 zł, to propozycja zarządu w przedmiocie wydatkowania jego 1/4 części powinna być poprzedzona starannymi analizami potrzeb wspólnoty, stanu jej finansów, możliwości zrealizowania zamierzeń inwestycyjnych.

Podczas zebrania w dniu 3 marca 2014 roku, kiedy członkowie zarządu po raz pierwszy przedstawiali propozycję wykonania – nowego ogrodzenia powoływali się wówczas na okoliczność, iż istniejące jest stare. Przed umieszczeniem w propozycji planu gospodarczego na rok 2014 wydatkowania kwoty 20.000 zł na poczet wykonania ogrodzenia o wysokości 120 cm, nie zgromadzili uprzednio żadnych konkretnych ofert potencjalnych wykonawców, nie przedłożyli zebranym żadnych kosztorysów.

Dostrzegając jesienią 2014 roku konieczność urządzenia nowego ogrodzenia w miejsce zlikwidowanego (w związku z rewitalizacją terenu zielonego wokół bloku), członkowie zarządu podjęli samodzielnie decyzję, co do podmiotu, któremu zamierzają powierzyć realizację inwestycji; powzięli też wiadomość, co do jej przewidywanych kosztów. Następnie pomimo tego, iż spodziewana cena płotku o wysokości 60 cm, była, co do zasady, taka sama (19.188 zł), jak planowanego wiosną ogrodzenia o wysokości 120 cm (20.000 zł); to formułując treść uchwały nie zawarli w niej, ani informacji o podmiocie, który będzie wykonywać usługę, ani o kwocie, za jaką usługa zostanie zrealizowana. Nie wskazali nawet górnej granicy zobowiązania, do zaciągnięcia którego uchwała miała ich umocować.

Zważywszy powyższe Sąd Okręgowy ocenił, iż przedmiotowa uchwała nie jest sprecyzowana pod względem podmiotowym i przedmiotowym w sposób umożliwiający uznanie jej za zgodną z zasadami prawidłowego zarządzania nieruchomością.

Precyzyjność uchwały niezbędna jest dla ustalenia zakresu, w jakim, z mocy uchwały, a więc w wykonaniu woli członków wspólnoty, ma działać zarząd.

Uchwała wspólnoty upoważniająca do zawarcia umowy dotyczącej materii przekraczającej zakres czynności zwykłego zarządu, winna określać istotne podmiotowo i przedmiotowo postanowienia umowy. Brak tych elementów, w szczególności brak informacji o wysokości kosztów planowanych inwestycji, uniemożliwia właścicielom lokali ocenę, czy umowa będzie korzystna z punktu widzenia interesów wspólnoty. Pozbawia ich realnego wpływu na to, z kim ostatecznie umowa zostanie zawarta i na jakich warunkach finansowych. W ocenie Sądu uchwała powinna zawierać upoważnienie do zawarcia skonkretyzowanej umowy oraz określać główne postanowienia dotyczące jej treści, a do tych należy kwota zobowiązania, jakie zaciągnie wspólnota zawierając umowę na realizację inwestycji (analogiczne stanowisko zajął SA w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 13 maja 2014 roku, VI ACa 1420/13).

Przedmiotowa uchwała w stosunkowo precyzyjny sposób opisuje rodzaj ogrodzenia, jakie ma zostać wykonane. Nie wskazuje jednak podmiotu, który będzie tą inwestycję realizował; i to pomimo tego, że jego wybór został już dokonany. Uchwała nie zawiera jednak przede wszystkim żadnych informacji, które obrazowałyby członkom wspólnoty wysokość zobowiązań finansowych, które spowoduje jej podjęcie. Formułując treść uchwały członkowie zarządu nie wskazali kwoty, za jaką firma (...) zrealizuje planowaną inwestycję, ani nawet nie zasygnalizowali górnej granicy kwoty, jaką mocą uchwały, mogą dysponować.

Sąd Okręgowy w pełni podziela zacytowane w odpowiedzi na pozew stanowisko Sądu Apelacyjnego w Warszawie, w którym podkreślono uprawnienia właścicieli lokali do decydowania o sposobie wydatkowania środków zgromadzonych na funduszu remontowym (k. 30). Niemniej, nie może być ono realizowane w sposób dowolny.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania Sąd doszedł do przekonania, że uchwała Nr (...) narusza zasady prawidłowego zarządzania nieruchomością wspólną. - Brak wskazania w niej podmiotu, z którym ma być zawarta umowa, a przede wszystkim brak określenia wysokości kosztów planowanych inwestycji powoduje w istocie, iż w ten sposób współwłaściciele cedują na zarząd uprawnienie do samodzielnego podejmowania czynności przekraczających zakres zwykłego zarządu, co stanowi obejście prawa, a w szczególności przepisu art. 22 ust. 2 ustawy u.w.l.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia treść art. 98 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca proces jest zobowiązana do zwrotu przeciwnikowi kosztów postępowania. W niniejszej sprawie na koszty te składa się uiszczona przez powodów opłata od pozwu, której wymiar ustalono na mocy art. 27 pkt 9) Ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 r., poz. 1025 z późn. zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji orzeczenia.